

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Ötásbász petitorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szentén több
számban hirdetések, alku szerinti a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
Nyitólapon megjelölt közlemény
minden petitorát 15 kr.
Név- vagy bérmellettől beiktatás
kérőkat nem vesztnek tekintetbe.
Ugyanint a kéziratok nem adhatók
vissza.

azonban a tettesnek
sz. 4-től 11-ig követ-
börnáli paterfautozán,
a-ter 6. sz., egyház-
egnyél csegléduteza
121. sz. a. Szentessy
44 kr. Rác Lajos-
metti Sándornál ró-
gábornál cseglédut-
z. a. Szentessy Ist-
gyarmati Istvánnál
agy Mihálnál esze-
Rázenberg Sámuel-
Minden többi mé-
Debreczen 1878.
en város kapitányi

A B B.
mai nappal megala-
tehat Tisza-kabinet
után sikerült neki az
reket kapni, megna-
gy-k továbbbítelére.
tagokból áll: Elnök-
támas; pénzügy: gr.
lelem; az eddigi bel-
meny Gábor; a kis-
ster br. Wenckheim
Agost; igazságügy: dr.
ési: Péchy Tamás;
a. tárcza nélküli hor-
n Kálmán. — Az ed-
kiegészített gróf
Kemény Gábor új tá-

Szerajevóból tá-
ttest utasított az
dékitalanul megszál-
o tartalékosok egy
a. egész olyanokig.
Itt is kiszolgáltak
tette.

ndára decz. 3-kan
t ittközben állott
ény ismeretlen.

ISZINHÁZ.
8. szám.
decz. 5-én
k.

m leányai.
elvonásban.
órákor.

Peter Gábor.

magamat elhatároztam, az abban jelenleg létező összes arany és ezüst
ékszert békésen végeldáris újjan igen jutányos árral elárulom.
Mire a t. ez. közönséget tiszteltet megírvom.
Forgách Károly
igazságügy miniszter utca 17. sz. 1. emeleti szobában
háza alatt. Hungaróval szemben.

melmetteni. A kü-
zálás és a varró-
tűnyelűk, legin-
csak egy kerek
es keresztes ke-
es bialnokokat to-
ula,
ulajdonosa.
nyvnyomdájában.

A megérett gyümölcs.

Debreczen, decz. 5.
Az emberiség nagy része a szegénység s nyomor százezüj hydrájával küzködik s nem levén herkulési ereje annak eltávolítására, oly közvetítő s mentő szerekre gondol, melyek önzertze felér lapjára sötét föltoakat ejtenek. A látszólag vagyonos osztály az elbizakodás, hiúság, fényezés karjaiba veti magát, ábrándozik nagy méltóságról, mások által kötelesegerül tiszteltetésről, midőn egy szép reggelen arra ébred föl, hogy háza előtt árverelő dobpergés hangzik s a lenézett csöcselék méltó kárörömmel ígérget krajczárónként szétbomló vagyonára többitöbbit.

A ki a mások által okozott nyomor mocsáraiból tisztáz helyre önérejelvel nem bir vergődni, a ki a ködfátyolkéj gyanánt eltűnő anyagi jóléte után kesereg, egyiránt talál okot a fenálló s nyomasztó politikai rendszer kárhözhatására
„Üres kamarának bolond a gazdaszonya”, mondja egy példabeszéd. A szegény, de független hazafiás érzelmi egyén előtt el van zárva az ut, melyen helyes irányú gondolatát s önzetlen cselekvényeit közhazaszonnal értékesíthesse. A szegénynek hallgass a neve!

Az állam kormányza szigoruan megköveteli, hogy mindenki legelőbb is ő iránta rövja le köteleességét, fizesse az adót, ne kérdezze: miért emelkedik folytonosan az adó, csak fizessen! Nem törődik azzal, ha szegény család utolsó falatját vesztegeti el potom árért saját szájából, csak — fizessen. Telát a szegénynek nemcsak a halgass, hanem fizess is a neve!

Azon szörnyű moloch, melyet közösgyűnek neveznek, fölemészti a kővér virilisek zeirját épen egy, mint a nap-számos verejtékét. Az a közösgyű miliókkal táplálkozik, a mi ezentul asztalról lehellő morzsa gyanánt elpereg, az a miénk. A saját magunkból koldusalamizna.

A honboldogító pénzügyi kapacitások a pénz-szedésnek, adóbehajtásnak egész művészi rendszerét állapították meg. A párnahuzó Tisza-katonaság megostromolja me a legnagyobb semmit is. Jöhetnek anyagi szerencsétlenségek, árvíz, tűzvész, égháboru sat. az adóvégrehajtó azért ott terem, mint orvadár a hullán, hogy a maradék tetemről elragadjja gazdája számára az elvihetőt. Az adóvégrehajtó is csak ember s élnie kell, a párnahuzás nem tisztes keresetforrás-e? Midőn az adós haldoklik, talán ennek végörja sem birna elég visszafutó erővel, hogy a közösgyű nevében államboldogító köteleességét ne teljesítse.

A szüntelen növekvő szegénységnek, nyomornak, pusztulásnak bizonynyal ama szerencsétlen közösgyű az oka. A legzadagabb és tekintélyesebbnek tetsző polgárok tönkre jutása a legszilárdabb elvű honfiai hallgatagsága, az elvcsere-lők közfelforgatása, a politikai pártok egymással való birkozása stb. mind arról tanuszkodnak, hogy nekünk nemcsak anyagi, hanem szellemi lebilincselésünkre,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Dráma az életből.

Elbeszélése.
Írta: H. I.
(Folytatás.)
Ösmerem bizony. Holden ur. Hiszen ön csinálta azt a szép darabot; láttam a színházban mikor kihívták és én is tapsoltam.
„Ezt nem szeretem, nem akarom, hogy Walter ur vagy az övé megdudjál mit kérdeztem öntől. Egy kevéssé érdekli az ön uraságát.”
„A szolga sajátságosan mosolygott.
„Azt hiszem, hogy uraságom — viszonyát — nem tiltaná meg tőlem bár milyen óhajtot felvilágosítást megadni. Nagyon sajnálta, hogy a meghívást el nem fogadta. A nagyságos kisasszony akkor már szinte szakított Holk gróf urral.
„Mit. Mit mond ön?
„A gróf ur még nem kpta meg az igen szót és nagyon h-lyes, hogy teljesen szakítottak, mert csakugyan nem tette volna boldoggá a kisasszonyt. Csak is a pénzét óhajtotta.
Holden és szavakra reszkett a belső megindulás miatt, érzelmei árja rohanta meg szí-

megrontásunkra törekszik a tisztességesen nem jelezhető közösgyűs kiegyezés.
„A megért gyümölcs le hull fájáról!”
mondá Petőfi; a jelen tarthatlan állapot hasonlít a fáján rothadó gyümölcsökhöz, — egyszerű csak azt vesszük észre, hogy nagyhirtelenséggel földre pottyan. De égető szükség is van ezen nagyhorderejű változásra, mely alapjában megjavítaná a politikai és társadalmi élet menését, forgalmát, egy folyton ehezű óriás gyomor töltőgetéséről fölmentetné a szegény adófizető s a szomoruan hallgatni kényserülő közönség. A kizárólagosan saját javára fordított vagyon anyagi és erkölcsi boldogulására jótékony nap gyanánt ragyogna.

Politikai hírek.

— Oroszország ártatlan. Konstantinápolyból írják az „E”-nek, hogy Kaufmann orosz tábornok 35.000 főből álló orosz hadsereget bocsátott az afgán emir rendelkezésére. Ezenvikül Oroszország még 40 ezer darab fegyvert is adott az emir serege számára.
— A képviselőház mentelmi bizottsága tegnapelőtti ülésén Verhovay Gyula ügyét vette tárgyalás alá, melyre Verhovay szemlélyesen is megjelent. Arra való hivatkozással azonban, hogy az ügyet a bizottság előtt fekvő iratok eléggé feltárják: lemondott a személyes védelemről. A bizottság délután ismét összeülvén, elhatározta, hogy Verhovay kiadását fogja javasolni s a jelenléti előadással Ugron Akost bízta meg. A bizottság ez ügyben azért nem talált zaklatást, mert — ugymond — a vad Verhovay képviselői választása előtt emeltetett s az egész vizsgálat még a választás előtt be volt fejezve.
— Bécsebeli távirjak: Ide érkezett igen jó kulförásból eredő konstantinápolyi hírszerint a porta igen hiteles és fontos iratok birtokába jutott, melyekből tisztán kiderül, hogy Alabai Nikolajevits Péter tábornok, Sophia volt kormányzója, Ruméliában a bulgárok fölkelését szervezte és támogatta. Adriaápoly kormányzója, Lipinskij tábornok, e tekintetben szintén nagyon kompromittálva van. Mindketten az orosz kormány által Szent-Pétervába visszahívatott. A porta ezen ügyet különjegyzékben az európai nagyhatalmaknak tudomásul fogja adni.

— A választói jogosultságra vonatkozólag a budapesti kuria mint legelőbb jelölésnek legközelebb a következő nagyfontosságu döntvényt hozta: A választói jogosultság meg nem tagadható azoktól, kik nem egyedül, hanem hitvesökkel vagy kiskoru gyermekükkel közösen bírnak 3 lakrészből álló házat, vagy 1/4 telekhez hasonló földet, bármelyikre legyen is teleknyomoztatás.
— Az angolok kezdek belátni Oroszország terveit. Idevonatkozólag az „Times” azt írja, hogy az orosz kártya az afgán-kérdésben hamar ki lesz játszva s figyelmezteti a kormányt, hogy az oroszok eleuségs beavatkozása esetére e hatalommal nemcsak Európában, hanem az Indiák határán is nehéz küzdelmet kellend folytatnia a brit birodalomnak.
— A bécsi lapok az alkotmányos állapot felforgatásával fenyegetnek, ha a delegátusok eddigi oppositiojukhoz ragaszkodnak.

Angol-afgán háború.

Londonból távirják: Roberts tábornok hadoszlopa legelőbbre nyomult Afganisztánban, a Peivar szorosán át, azon ezéliből, hogy összekötötték eszközöljön Browne hadoszlopát, de bármennyire égette is szívet a vágy többit megdudni érezte, mégis hogy a háziszolgával e tárgyról tovább nem beszélhet.
„A mit most mondott — felélé — elöttem igen kellemes, mert nagyon fájt volna Walter kisasszony jegyesének ellenél felép-nem. Nagyon érdekemben volna megtudni, hol volt a gróf. Tudna e arról valamit bizonyost közleni.
„Csak gyanítást Holden ur. Walter ur és a gróf ur között héves jelenet történt. A mit arról megtudtam, onról és az ön darabjéről is szó volt. A mit hiszem, Walter ur a kórosat, melyet leánya nevében adott, azzal meentegette, hogy a mit a bir, beszél, ő lenne az, kit ön darabjában jelzett, hallottam a gróftól, midőn elítávozott, az ajtóban ezt mondani: „Nyolcz vagy tíz nap múlva meghozom a bizonyítványokat, hogy alávaló midőn rágalmatattam.” De ez mégsem sikerülhetett oly nagyon jól, mert midőn három nap múlva visszatért s ujra beszélgetett Walter urral, oly szertartásosan beszúztak mindkettőnek egymásról, mintha sohasem akarnák egymást viszonlítani, a gróf úgy nevezte ki, mintha megtudna valakit folytatni, a ki ujába lép.
„Nagyon köszönöm értesítését — mondá Holden, kit kutatásainak eredményére várakozáson felül kielégítette — nem akarom kérni, hogy urasága előtt kérdézőkódésemet elhall-

val. A turi és jagas suni törzsek kalauzokul és segédsapátokul ajánlkoztak. A Peivar szoros lejtőjén az angolok nagyobb afgan csapatokat pillantottak meg, melyek ugyanazon irányban nyomultak előre. Péntekről szombatra éjjel a turik és jagas seni törzsek hirtelen elhagyták a táborát és midőn a 12. bengali lövészereg őket üözte vette, a szökevények lötek a lovasokra, csak keveset közülök fogtak el a bengáliak. Az ut igen rosa volt és ropant szikladarabok, melyek csak kevés idővel az angolok odaérkezése előtt gördítettek le, a szorosot elzárták, de ezen akadályokat a bengáli aknás és árkász csapatoktól Willoghby őrnagy vezénylese alatt elhárították. Ez valószínűleg óriási munka volt. Hazadaraktól lehetetlen volt oldóljáratokkal előre haladni az ut keskenysége miatt s így tömör csapatokban indultak a hadoszlopok. Hazadaraktól egyszere minden oldalról tömör hadsereggel történt meg. De attól tartanak, hogy a további visszavonulás nagyobb bajjal fog történetni, noha nagyobb veszedelem nem valószínű. Az Albany herceg hegyi sötétjából, a pundsabz gyalogságból és egy loras ezredből álló dandár Roberts segítségére indult és ezt reméli, hogy sikerülend őt kites helyzetéből felmenteni.
L a h o r e. decz. 3. (Hívtalosa.) Megbírható tudósítások szerint Dszelalabad kiürített. A legközelebb levő afgán csapatok Kabulban állanak Roberts tábornok decz. 1-én pihenőt tartatott. Az ellenség a Peivar szoros magaslatán erős pozícióval bir. A csapatok egészségi állapota és hanglata kitűnő. Az időjárás hideg és szép. Beszlik, hogy a Kuschiából kiküldött erősítőeket Kabula visszarendelték. A Khyber-szorosból nem jelentenek harcokat.

Meszeneff tábornok gyilkosai.

Szt.-Pétervárt a napokban az a hír volt hogy Meszeneff tábornok gyilkosainak nyomára jöttek. E hírről a Peterburgszkij Listok a következőket közli:
F. é. január 1-én egy ur ember, ki magát nemis Tjurikoffnak nevezte, eljött a Norij Fereulokban levő tattersallba és ennek igazgatójára, Krach urt megkérte, venné be a lovat tartására; 25 rubel havifizetést ígért. Szolgája behozta a lovat a tattersallba. — A szolga mindennap eljött, száa elé fogta a lovat és kihajtatott.
Janius végén kivették a lovat a tattersallból és július elején visszahozták, de ekkor már békocsiba volt fogva. A szolga helyett egy paletocba öltözött ur ember jött, ki magát kocsisnak mondá, — pedig a lovasok vallomása szerint nem tudott a lóval bánni. Mindazonáltal napokint eljött és kocsiszkodott. Pár nappal a merénylet előtt Tjurikoff maga jött a tattersallba, a lovasnak borralót adott és meghagyta neki, hogy aug. 4-én szokotnál korábban fogja be a lovat. Ugyan-e nap estején a „kocsis” visszahozta a lovat és ezuttal hátrahagyta kocsis-öltözetét.
Aug. 4-én a kocsis mint rendesen kikocsikázott és este 9 órákor visszajött. A ló ezuttal is el volt oszágva. A „kocsis” távozott és ott hagyta a ló fehér szerszámát.
E közben megtörtént a merénylet Meszeneff tbnok ellen; a rendőrség mindent elkövetett a gyilkos kézrekerítésére; közé is tette azon ló-jemertető jeleit, melyen a gyilkos meg-szokott. Megvizsgálták a lovakat a kazani városrész valamennyi fuvaros szállójában, többi közt a tattersallban is. Ennek igazgatója, midőn kérdezték tőle, tart-e kocsiokat, azt felelé, hogy ő csak hátsparipákat tart.
Több hét telte el ezután.
A moszkvai városrészben eltűnt a körösvény, melyet a végrehajtó rendőrségnek épen ekkor kézbesítettek; ugyanekkor eltűnt egy irnok is. Kinyomozták és ő berrálta, hogy a kérdéses körösvényt egy ismeretlen ur ember kéérére sikkasztotta el, ki neki pénzt adott

BUDAPESTI HIREK. Az állatkeret gérdája és zarrifja kimult, a gondos kezelés folytán. Margó Tivadar egyetemi tanár az olvasó körnek ezer darab tudományos könyvet ajánlókönyvet. A Dunából egy ismeretlen férfi hulláját fogták ki. Ellenzéki kört alakítanak a terdvárosi VII-ik kerület polgárai. Miletics, ki jelenleg a váci fogházban ül, dr. Polit által kegyelmesezést folyamodott a királyhoz. Még nem nyert választ. Párhaj. Pisztoplyaraj volt a főváros közelében egy országyűlési képviselő és egy vidéki kormánypárt lap szerkesztője közt. Egyik sem sérült meg, dacára, hogy hat golyót váltottak.

VIDÉK.

— A „Debreczen” levelezése. —
Érmihályfalva, decz. 4.
Nagyságos Bory Héla bánhazai földbirto-
kos, a közmívelődés iránti buzgó törekvésnek, igen szép jelet nyilváníttotta azáltal, hogy az ermihályfalvai „Olvasó-egylet” könyvtára részére, mintegy 160 füzetnyi jelesebb irok értékes műveit és folyóiratokat volt szives adományozni, melyért őt az egyleti választmány a leendő közgyűlés elé tiszteletbeli tagnagyság megválasztás végett beajánlotta; az adományt pedig „Bory könyvtár” címen kezelni határozta.
Ugyan e választmányi ülésen terjeszté be a könyvtárnok, hogy a Fráter nővérek Ersem-jénből szinte 18 darab érdekes művel voltak szivesek a könyvtárat gadagítani. A miért is mindkét rendbeli adományozóknak, a választmány áldozatosokéért jegyzőkönyvi kirovatlan mondott hálas köszönetet.
Adjon az ég több ily nemes lelkű pártfogókat, nemcsak a mi, hanem más községek egyleti számára is.
r. I.

VIDÉKI HIREK Öngyilkosság. Székes-Fehérvárott egy házmaster felakasztotta magát. Hirtelen halál. Pozsonyban egy munkás az utczán lerogyott s azonnal meghalt. A makói bukott táskorpéztárnák mint a vizsgálatból kiderült 200.000 forint sikkasztott el, a tettesek el vannak fogva. Kolozsváron a dypheritis

gassa, bár ez lenne előttem a legkellemesebb. De ha beszél erről kérem ön tegye hozzá, hogy kinyilatkoztattam, miszerint uraságától teljesen idegen érdeket és nem pusztá kivánság vezetett erre.
Holden mikor az inasról elvált gyors léptekkel sietett lakására. Kerülte a lámpák világa alá lépni, azt hitte mindenki meglátja rajta mi izgatja őt mi tombol oly viharosan keblében. Tehát köteménye figyelmeztette Hul-dát, a legbitórtabb nyomortól mentette meg! És ha most azon Graal nyomait követi, az nem Hulda jegyesse volt a kit megtámadott, kit oldala mellől elzavart. Megfoghatatlan volt, miként lehetett Walternek sejtelmé arról, hogy Holden drámájában a gonosz ember vonásait Holktól kölcsönözte, de úgy tetszett, hogy itt a megtört rossz láthatatlan keze nyult be egy gazember üelmébe. Holden nem kétkedett többit, hogy Holkban Graallt a bünszt fedezte fel, s bizonyos levén tetteiben ment másnap a rendőrigazgatóságához.
V.

Olvasóinkat azon család körébe vezetjük, melyet elbeszélésünkben oly sokszor megemlítettünk. Bender sötét sejtelmé, hogy Lissa feletti itéletében nem csalódott, hogy nagyon gyöngye volt midőn neje előadásainak, leánya kérelmének engedett nagyon beteljesedtek.

erte; a körösvényt a wiborgi oldalon a fegyvergyár közelében adta át neki. A nyomozó rendőrség öröket állított oda és pár nap múlva az irnok segítségével meg is találták a körösvény birtokosát az ottani rendőrgök egyikében. A rendőri iródban azt moudá, hogy nemes ember, Sukofszkinak hírvák és Kurszkból jött ide; lakását nem jelentette be, Zsebében három számlát találtak; egyet egy ló eltartásáról a norij-peruolok tattersallban, egyet egy új bérkocsiról, a harmadik számla fehér löszszámról szólt. A rendőrség most a tattersallban folytatott nyomozásokat és ekkor kiűnt, hogy aug. 5-ike óta a fentebb említett lónak sem gazdája nem kocsisa nem jöttek el és nem is fizették meg a tartási költséget. Sukofszkit szembesítették a tattersall lovászaival és ezek Tjurikoff szolgájának ismerték fel. Sukofszki azonban tagadta, hogy ő a tattersall személyzetét vagy Tjurikoffot ismerné. Nyomozták ez utóbbit és kiderítették, hogy Tjurikoff egy Poplofszki nevű nemeses lakott együtt a Kis-Podjacsaszka és a Katalin csarnoka sarkán, mely Nyugat-Oroszországból való és mindkettőn elutaztak Nisnij-Novgorodba.
A Novoszki árról is értesül, hogy mikor Sukofszkit elfogták, két granus egyén volt vele együtt. A rendőrgyűnek csatlakozott ezekhez, és midőn hirtelen meg egyszer kérdezte Sukofszkitől, hogy voltaképen kinek hírvák ez — azt jelvény, hogy társai már megmondták azt, kijelenté, hogy P — szkijnek hírvák és hogy ő a müveltebb körököz tartozik. Társai is, a kik szegény embereknek voltak öltözve, jobb társaságból valóknak bizonyultak. A rendőrség ezen jelek után nem vonja kétségbe, hogy ezen egyének gyilkolták meg Meszeneff tábornokot.

október 17-től nov. 23-ig gyermekket pusztított el. Miskolcon a derék vendégios saját költségén vendégléte meg a Boszniból hazatérő katonákat. Pecsétt Szakoly Inre honvéd őrmester agyonlőtte magát. Pozsonyban egy dajka a reá bízott 4 1/2 hónapos gyermeket alvás közben megnyomta.

Esküdtészi tárgyalás.

Debreczen, decz. 5.
A mai napon megtartott esküdtészi tárgyalás alkalmával meggyőződhet minden jelenlét, hogy mennyire jogosultalan és indokolatlan ama támadások, a melyek a Tisza-ára alatt intézettek és intézettek egyes hírlapírók ellen a kir. állami főügyész által. A mai tárgyalás folyama alatt kitűntekből, a misztian lehet következtetni az indító okra, a mely ezen „felségértési sajtóper” megindítására szolgált. Casaldott a ki azt hitte, hogy hát Debreczenben el fognak valakit íelni oly tényért, a mely tulajdonképen vétséget nem foglal magában. No hiszen azok az urak úgy látszik jól tudják, hogy mikor kell védelmezni az állam érdekét, ha oly dolgokat támadnak meg, a mik tulajdonképen az állam érdekét sem nem sértik, sem nem veszélyeztetik.
S a mai esküdtészek ítélete nyilvánosan bizonyította ezt; ezért üdvözlöjük a debreczeni esküdtészek szabad gondolkodásu, igazságos jogait!

A felségértési sajtóper tárgyat képezte a „Debreczen” f. évi ápril. 13-án megjelent 72-ik számában közölt: „Ején 1849. ápril. 14 emléke” s „Gyöngyszemek” cím alatt közölt cikkek tartalma. Eme cikkek bő kironatban reflektálnak Kossuth Lajosnak 1849-ben mondott beszédére, a melyekben látja a közzvaló a felségértést és igazságot; ily értelemben szól a vád levél, s ily értelemben hangzott a vádbeszéd.

A tárgyalás 9 órákor kezdődött.
Az esküdtészek következőleg alakult meg: Borsi András, Gölti Nándor, Katz Jakab, Király József, Kacsi Gábor, Somogyi Pál, Leszkai Ferencz, Székely József, Dobray István, Borsay József, Tamásy Károly, Mikinszky Károly. Póttagok: Mayer Antal, Jó István.
Sajtóbírósa g: Elnök Szűcs István; bírák Szabó Inre, Cseresznyés Sándor; jegyző Bay Gábor.
Vádló: Kuthy István, kir. ügyész.
Vádlottak padján ül: Szatmári Károly vádlott és védője Hegyessy Márton ügyvéd és orsz. képviselő.
Elnök Szűcs István miután rövid szavakban előadja a mai per tárgyát, egy a vádlott mint vádlottat és védőt kéri a kölcsönös egymás iránti illedelem fenntartására; majd a hallgatósághoz fordul, a melyfelmetti helyzetéből kifolyólag a rend és csendre. Ezután vádlotthoz intézi a szokásos kérdéseket, melyk után jegyző felolvassa a vádeleletet s az inkriminált cikkeket.
Elnök ekkor felhívja Kuthy István közzvalót a vádbeszéd előmondására; mely megtörténik. Ebben közzvaló magyarazza, hogy mily vétség követtezett itten el a pragmatica sánktió ellen, hogy ez cikkek közlése által Szatmári K. nem akart egyebet, mint igazni az ország és az alkudóház között fenálló szövetség ellen. A közlemények egyenesen oda céloztak, hogy az auztelmi házat el kell taszítani; ez pedig hazas emzetteléses cselekvény. Meg van arról győződve — ugymond vádló — hogy e haza közös tulajdon, annál fogva ő, mint egyszerű polgára a hazának köteleességét teljesíti csak, midőn gázt akar vetni ez iránybanl igazgatásnak, és vádlott, — mint ilyen igaztó, az 1848-ik törv.cikk 6-ik szakaszában foglalt vétséget követett el, kéri az esküdtészeket, hogy mondják ki reá a vétséket.
Hegyessy Márton védő, beszéde elején elmondja, hogy védenekéhez Szatmárihoz öt husz évi barátság köztéül fűzik; s midőn általa felszólítottott, hogy e perben a védelmet

viszonyba merült Holkkal. Ennek főiri össze-kötetéseit által egy rendjeit és a gróf címet hitte megszereshetni, szolgálatára volt Holknek, midőn annak megkönyvitte Walter Huldt, kivel Helén szoros barátságban volt kisebb család körben láthatni.
Walter Hulda sokban ellentéte volt Helénnek, egész nevelése más volt az ő vérmérséklete heres, míg Heléné szelid volt. Hulda ünnepeit szépség volt s örült ennek, de ha tudta, hogy egyrésze a diadalnak, miket ünnepeit gazdagsága számájára jöttek, nem reszkett, hogy megcsalják, hanem gögjenék bizonyos ingert nyújtott a gyulantant játsznai és kinevetni azokat, a kik az elert eredmények örvendeznek. Kaczer, hmi gúzs volt, de bensejében megörítte nemes, tiszta érzelmeit és ez az áldoznak, melyet viselt, talán a leg-hódibb varázst kölcsönöz, érezni lehetett, hogy nem minden küllő csillán rajta.
Hulda azt óhajtotta, hogy előlék partiet csináljon, az arany bízske névelv egyesüljön, hogy ha azon valami árny van előlék nemes emzérének legyen fedezve. De azon ember, a ki minden alapjánál aggodva gondoskodott, hogy a törvény betűit át ne lépje, leánya részére mocsokatlan nevé férjett óhajtot, oly fért, ki nemcsak előlék, hanem tisztelt is.
(Folyt. köv.)

vállalja el, miután meggyőződött az incriminált cikkekről...

De hát ez nem történt. S valóban e feletti csodálkozását nem palástolhatja el...

Hiszen ha ez valóban áll, akkor hazánk történelmére, történelmi emlékeinkre való...

Avagy az lenne talán sértés, hogy vádolt Kosuthat...

Ha pedig a harmadik vádolt tétele veszik, a mely nem egyéb, mint szemelvény...

al, midőn történelmi tényeket hívunk vissza az emlékezetbe...

Körülbelül így hangzott Hegyessy Márton beszéde...

Hegyessy Márton rövid feleletében reflektál a közvéleménynek...

Csemegi volt államtitkár a büntető codex in-

doklásában határozottan körülírja, hogy mit kell érteni...

Elnök Soltész István miután összegezte a vád- és védbeszédokat...

I. Meg vannak-e leltakarva az esküdtöket győzőre az esküdtöket...

II. Meg vannak-e győzőre az esküdtöket, hogy a hivatolt cikkeket...

III. Vétkes-e vádolt Sztáncsi Károly vagy nem?

Az esküdtöket visszavonulván, rövid fél órai tanácskozás után...

Az első kérdésre egyhangulag igen. A második kérdésre nyolcz nem, négy igen.

A harmadik kérdésre nyolcz nem, négy igen. Ezek szerint Sztáncsi Károly a felség-

Az ítélet kihirdetése után a közönség az esküdtökeket többször harsányan megjelézte.

Elnök Soltész intéz vándlóhoz, ninos-e valami észrevétel...

Ezzel a tárgyalás bevégeződött. —d. —f.

UDJONSÁGOK.

* A ref. egyháztanács december hó 8-ik napján d. e. 10 órakor...

* Felhívás. Melyben tisztelt nagyródmű közönség...

KRAICZ GYULA előbb Ormós Ferenc... Határozott óvas hamisítás ellen! 28 éven át kipróbálva!

Határozott óvas hamisítás ellen! 28 éven át kipróbálva! Anatherin szájviz Dr. POPP J. G.

Gyapju takarók, ló-pokrócok, matrácok- paplanokat; ugyszintén valódi rumburgi...

A szakértők által legkitünőbbnek elismert Wheler és WILSON VARRÓGÉPEK...

BORMÉRÉS avagy leányok tarítására káros nagyvárosok...

Karácsonyi és ujvői AJÁNDÉKOK! A bécsi világkiállításán és a szegedi országos kiállításán...

Előfizetési ár... (S. B.) Tisza Kálmán... A faragott... (S. B.) Tisza Kálmán... A faragott... (S. B.) Tisza Kálmán...